

Mál nr. 335/2010

M

og

Vátryggingfélagið X v/slysatryggingar ökumanns og eiganda bifreiðar

Umferðaróhapp þegar bifreið var ekið út af vegi 18.07. 2004,
ágreiningur um brottfall bótaréttar.

Gögn.

- 1) Málskot móttengið 21.10. 2010.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 28.10. 2010.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

M ók bifreið sinni út af Vesturlandsvegi í Borgarbyggð og valt hún út í Norðurá.

Vátryggingafélagið telur að fyrir liggi að M hafi ekki verið fær um að stjórna bifreiðinni örugglega skv. 2. mgr. 44. gr. umferðarlaga sbr. niðurstöður mælinga Lyfjafræðistofnunar Háskóla Íslands sbr. fyrirliggjandi gögn. Félagið vísar og til frásagnar vitnis um að M hafi tekið fram úr bifreið vitnisins á miklum hraða, líklega 110-120 km hraða. Slíkur akstur sé vítaverður en mun alvarlegri þegar ökumaður er með mjög háan styrk af MDMA í líkamanum. Félagið telur að M hafi með því að aka svona hratt á sama tíma og hann var með mjög háan styrk af MDMA (örvandi efni) í líkamanum, sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í skilningi skilmála og 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga sbr. og 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Þar með hafi hann fyrirgert rétti til bóta. Félagið telur nægjanlega sýnt fram á að M hafi verið óhæfur til að aksturs. M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu sem óþarft er að geta.

Álit

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum, þ.á m. frásögn vitnis, ástandi M og niðurstöðu matsgerðar Lyfjafræðistofnunar Háskóla Íslands, verður að telja að M hafi verið ófær um að stjórna bifreið sinni örugglega og að tjónsatburð máls þessa megi rekja til stórkostlegs gáleysis M sbr. 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga. Rétt þykir að fella niður bótarétt M sökum þessa.

Það breytir ekki ofanrituðu þó að M hafi verið sýknaður af ákæru í opinberu máli gegn honum sbr. fyrirliggjandi gögn.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 23. nóvember 2010

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.